

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1Csp/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205076
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2717205076.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobkyne: I. Š., G.. XX.XX.XXXX, K.: A., G. XXXX/XX, zastúpená advokátom: JUDr. Ján Pekar, advokát, so sídlom: Skalica, Potočná 191/39 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom: Bratislava, Pribinova 25, zastúpený: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom: Bratislava, Kubániho 16 o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, rozhodujúc o nároku na priznanie finančného zadosťučinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1407,67 eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania v plnom rozsahu, o ktorej výške súd rozhodne samostatným rozhodnutím, po právoplatnom skončení veci.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok sume 84 eur Okresnému súdu Skalica do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou na Okresný súd Skalica dňa 12.10.2017 domáhala, aby súd: 1. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť jej sumu 1407,67 eur titulom bezdôvodného obohatenia; 2. sumu 1407,67 eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia; 3. určenie, že Dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 23.09.2014 uzavretá medzi stranami sporu je neplatná a priznať nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. V skutkových tvrdeniach v súvislosti s uplatneným nárokom na priznanie finančného zadosťučinenia uviedla, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy porušil viaceré zákonné ustanovenia a došlo k splneniu predpokladu v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta ZOS pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Výška predstavuje sumu, o ktorú sa žalovaný obohatil v dôsledku zrážok zo mzdy nemajúcich oporu v zmluve. Jej príjem bol obmedzovaný nezákonnými zrážkami zo mzdy, nemohla tieto finančné prostriedky používať a žalovaný ich mal k dispozícii bez akejkoľvek odplaty. Finančné zadosťučinenie má plniť sankčnú funkciu ako aj satisfakčnú funkciu pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky silnejším dodávateľom a svojim úspechom preniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov. Slúži na odradenie od nekalých praktík a ako náhrada za spôsobený stav nezákonnosti. Navrhovaná výška by bola spravodlivým vyrovnaním ujmy, ktorá jej vznikla konaním žalovaného a zároveň satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného strpieť. Konanie žalovaným bolo iniciované v roku 2017, čo je pre ňu rovnako značne stresujúce. Úspešne uplatnila svoj nárok voči žalobcovi ako spotrebiteľ, keď Krajský súd v Trnave v rámci odvolacieho konania potvrdil správnosť rozsudku zo dňa 07.02.2019. Žalovaný pri spotrebiteľskom vzťahu porušil viaceré ustanovenia niekoľkých zákonov, napriek tomu, že dlhodobo poskytuje úvery, má dostatok znalostí, skúseností a odborný aparát. Správanie žalovaného nie je podľa doterajšej praxe

ojedinelé. Správanie žalovaného ako dodávateľa malo dopad na žalobkyňu nielen vo finančnej oblasti, ale aj rodinných vzťahov a v konečnom dôsledku nebola schopná zaplatiť zdravotnú starostlivosť u zubára. Bez kontroly súdu boli vykonávané žalobkyňi zrážky zo mzdy na základe neplatnej dohody na splatenie troch úverov, napriek tomu, že výšku istiny už mala splatenú. Žalobkyňi nezostávalo iné, len sa domáhať ochrany prostredníctvom súdu. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení ako dôkazy označila: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 23.09.2014, Dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 23.09.2014, výpis z účtu, zmluvné dojednania, potvrdenie o vykonaní zrážok, potvrdenia o vkladoch na účet žalovaného, uznesením Okresného súdu Skalica sp. zn. 7Csp/157/2017 a 3Csp/156/2017.

2. Žalovaný v rámci procesnej obrany k uplatnenému nároku na priznanie finančného zadosťučinenia navrhol, aby súd žalobu zamietol. V skutkových tvrdeniach poprel nárok na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia s odkazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., keď žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, keď ustanovenie vyžaduje rozhodnutie súdu s výrokom, v ktorom je konštatované porušenie práva alebo povinnosti. Žalobkyňa neodôvodnila, čo ju viedlo k požiadavke nároku vo výške identickej s výškou sumy bezdôvodného obohatenia. Z podaní nevyplýva jediný spôsob alebo návrh na preukázanie akejkoľvek skutočnosti, v súvislosti s ktorou sa uvedený nárok uplatňuje. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nie je náhradou škody, neplní ani reparačnú a ani sankčnú funkciu. Žalovaný nemá žiadny vplyv na dĺžku trvania súdneho konania. Od počiatku neexistuje nárok a žalobkyňa v priebehu konania predkladá dôvody, ktoré vyvodzuje z toho, čo nastalo počas konania. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení navrhol dôkazy: štandardné európske informácie o spotrebiteľských úveroch, stanovisko NBS, dohodu o zrušení Dohody o poskytovaní služieb + stanovisko veriteľa k žiadosti, splátkový kalendár k Dohode o zrušení, z ktorých súd predložil štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, dohodu o poskytovaní služieb.

3. Súd prvého stupňa v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/117/2019 - 153 zo dňa 22. januára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.02.2020 rozhodol na základe pôvodne podanej žaloby rozsudkom zo dňa 07.02.2019, keď výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1407,67 eur, II. určil, že špecifikovaná dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 23.09.2014 je neplatná. Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd považoval úver poskytnutý žalobkyňi žalovaným na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 23.09.2014 za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho zaplatením úrokov a poplatkov žalobkyňou, na strane žalovaného ako dodávateľa došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd rozhodnutie v časti výroku, ktorým zamietol žalobu žalobkyne na priznanie finančného zadosťučinenia, zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie s tým, že úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť nárok žalobkyne s ustálením výšky primeraného zadosťučinenia, posúdiť či boli splnené podmienky na jeho priznanie, ak áno uviesť aké právo alebo povinnosť voči spotrebiteľovi bolo porušené, akej intenzity, pri určení výšky prihliadnuť na okolnosti veci a na to akú funkciu má toto zadosťučinenie plniť.

4. Predmetom konania takto zostal nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa).

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 31.03.2020, na ktoré sa nedostavil žalovaný s tým, že svoju neúčast' ospravedlní bez žiadosti o odročenie pojednávania. Súd vec prejednal bez prítomnosti žalovaného.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

7. Rozsudkom súdu o dňa 7. februára 2019 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/117/2019 - 153 zo dňa 22. januára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.02.2020 súr uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyňi sumu 1407,67 eur titulom bezdôvodného obohatenia. A určil, že dohoda o poskytovaní služieb uzavretá medzi stranami sporu dňa 23.09.2017 je neplatná. Podľa odôvodnenia rozsudku bolo preukázané, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere a jedná sa teda o vzťah spotrebiteľský. Zmluva o spotrebiteľskom úvere

neobsahovala obligatórnu náležitosť v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len ZoSÚ) dôsledkom čoho súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1500 eur, z ktorej bola reálne vyplatená suma 1350 eur. Nebolo sporné, že žalobkyňa plnila v prospech žalovaného celkom v sume 2757,67. V časti dojednania poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150 eur súd vyhodnotil túto podmienku ako neprijateľnú, ktorá bola v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná. Žalobkyňa zaplatila formou splátok vkladom na účet žalovaného sumu 1117,87 eur a zrážkou zo mzdy zamestnávateľom v sume 1639,80 eur za obdobie od 12/2015 do 07/2017. Bezdôvodné obohatenie v sume 1407,67 eur predstavovalo sumu, ktorú žalobkyňa plnila v prospech žalovaného nad výšku úveru skutočne poskytnutú žalovaným. V časti rozhodnutia o neplatnosti uzavretej dohody o poskytovaní služieb súd mal za preukázané, že dohoda bola uzavretá v rozpore so zákonom a priečila sa dobrým mravom.

8. Výsluchom žalobkyne mal súd preukázané, že v rokoch 2013 - 2015 mala zdravotné problémy so zubami a nemala finančné prostriedky na to, aby mohla zaplatiť úkony zubára. Mala problémy v manželstve, ktoré nechcela riešiť, pretože mali finančné problémy, úvery, ktoré nebola schopná splácať sama. Manžel bol živnostníkom, nemal pravidelný príjem, niekedy jej vôbec nedával peniaze, bola zamestnaná a snažila sa sama platiť náklady spojené s bývaním a splácať poskytnuté úvery. Dva úvery slúžili na zaplatenie nedoplatku na nájomnom a tretí úver na krytie potrieb osobných a v domácnosti, keď jej manžel neprispieval. Skôr nepodala návrh na rozvod manželstva, pretože mala obavy, že nedokáže sama splácať úvery a nevedela si predstaviť náklady v súvislosti s rozvodom. Počas vykonávaných zrážok bola obmedzená v osobnom živote, keď po rozvode manželstva bývali s bývalým manželom v spoločnej domácnosti. Po dohode s ním uhrádzala všetky náklady spojené s bývaním a splácaním úverov. Bývalý manžel jej mal odovzdávať peniaze v hotovosti, čo nerobil. Vtedy neboli zasielané splátky úveru a nastúpili zrážky zo mzdy, ktoré boli vykonávané k trom úverovým zmluvám. Jej rodičia bývajú v Senici a vzhľadom na svoju finančnú situáciu, keď nemala peniaze na cestovné, ani motorové vozidlo, týchto nemohla navštevovať. Nemala možnosť vytvárať ani úspory na mimoriadne situácie.

9. Podľa uznesenia Okresného súdu Skalica č.k. 7Csp/157/2017 - 24 zo dňa 19. septembra 2017 a č.k. 3Csp/156/2017 - 23 zo dňa 20. septembra 2017 v sporoch vedených medzi tými istými stranami súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorými uložil povinnosť žalovanému zdržať sa uplatňovania dohody o zrážkach zo mzdy, povinnosť zamestnávateľovi žalobkyne zdržať sa výkonu zrážok v súvislosti s uzavretými zmluvami o úvere zo dňa 23.09.2014 a 27.08.2015.

10. Podľa § 3 ods. 5 prvá a tretia veta zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. V spotrebiteľských vzťahoch určité povinnosti vznikajú i dodávateľom. Jednou z týchto povinností je i povinnosť upravená v ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

12. K uplatneniu práva na primerané finančné zadostučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle citovaného ustanovenia po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. V zmysle právneho názoru odvolacieho súdu (bod 56. odvolacieho rozsudku) nemožno vykladať citované ustanovenie v tom zmysle, že až na základe právoplatného rozhodnutia o porušení ustanovení je možné sa domáhať finančného zadostučinenie. Uvedené nevyplýva z právneho predpisu. Napriek tomu, v predmetnom spore už nastala situácia,

že právoplatnosťou rozsudku súdu prvého stupňa v časti priznania bezdôvodného obohatenia zhora došlo k úspešnému a aj právoplatnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti v spotrebiteľskom vzťahu medzi stranami sporu. Súd má za to, že táto podmienka uplatnenia práva na primerané finančné zadosťučinenie bolo splnená, keď citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá.

13. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odrádzajúceho prostriedky ochrany. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ES a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odrádzajúce. Inštitút finančného zadosťučinenia potom plní sankčnú, satisfakčnú ale i odrádzajúcu funkciu.

14. V spore bolo právoplatným rozsudok súdu uznané, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predložil žalobkyni formulárovú zmluvu, ktorú sám vopred pripravil a ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov mal poznať zákonnú úpravu poskytovania úverov, vrátane všetkých náležitostí, ktoré má obsahovať. Napriek tomu formulárová úverová zmluva neobsahovala všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom, čo žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla ovplyvniť. Žalovaný taktiež spôsobil neplatnosť dohody o poskytovaní služieb. Žalovaný svojim správaním porušil ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia o ochrane spotrebiteľa zakotvené v Občianskom zákonníku.

15. Uplatnená výška primeraného zadosťučinenia v sume 1407,67 eur sa rovná výške priznaného bezdôvodného obohatenia, teda sumy, o ktorú sa žalovaný obohatil v súvislosti s poskytnutým úverom žalobkyni. Súd v rámci voľnej úvahy vyhodnotil primeranosť navrhovanej výšky finančného zadosťučinenia s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu. Žalovaný poskytol žalobkyni celkom tri úvery, v ktorých na základe dohody o zrážkach bez kontroly súdu zamestnávateľ realizoval žalovanej zrážky zo mzdy. Až vydaním neodkladných opatrení súdom bol výkon týchto zrážok zastavený. Takáto situácia u žalovanej vyvolala stav neistoty v čase, keď mala s manželom narušené vzájomné vzťahy, čo nakoniec vyvrcholilo rozvodom manželstva. Stav neistoty spočíval v obavách, či a ako finančne zabezpečí potreby bývania, domácnosti, svoje potreby. Svedčí o tom aj účel žiadosti o poskytnutie úveru a to nedoplatok na nájomnom, potreby domácnosti. Z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebola schopná zaplatiť za lekárske úkony u zubára, alebo cestovať na návštevu svojej matky, bývajúcej v inom okrese. Takýto stav neistoty trval od roku 2015 do roku 2017 vrátane, keď žalobkyňa na zaplatenie úveru zasielala mesačné splátky a pri zaplatení splátky len čiastočne, nastúpil režim zrážok zo mzdy. Žalovaný bezdôvodne užíval finančné prostriedky žalobkyne vo výške 1407,67 eur, ktorá suma predstavovala priemerný mesačný príjem žalobkyne (č.l. 16 spisu) v uvedenom období, teda nie je nezanedbateľná. Táto suma bola dokonca vyššia než skutočne poskytnutý úver žalovaným v sume 1350 eur. Výsluchom žalobkyne mal súd preukázané uvedené tvrdenia, z ktorých súd vychádzal a neboli v konaní sporné. Žalovaný sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní, bez žiadosti o odročenie pojednávania a takto sa sám vzdal možnosti namietat pravdivosť skutkových tvrdení žalobkyňou.

16. Súd preto ustálil, že navrhovaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobkyni nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa. Súd má za to, že čo sa týka priznanej výšky finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hrozacej žalobkyni v súvislosti so žalovaným uplatňovanou dohodou o zrážkach zo mzdy v čase, keď táto tvorila neprijateľnú zmluvnú podmienku, pre ktorú bola vyhlásená za neplatnú.

17. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník..

19. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z citovaného ustanovenia, keď zásada úspechu vo veci charakteristická pre sporové konanie sa uplatní tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré tejto strane vznikli. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa bola úspešná v uplatnených nárokoch aj v odvolacom konaní a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu pôvodného i odvolacieho konania.

20. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne o výške náhrady trov konania.

21. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním žaloby, návrhu, odvolania, žaloby na obnovu konania, dovolania, kasačnej sťažnosti alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom žalobca alebo navrhovateľ, odvolateľ, ten, kto podal žalobu na obnovu konania, dovolateľ a ten, kto podal kasačnú sťažnosť.

22. Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, od súdneho poplatku sú oslobodení okrem iných: spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

24. Súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za žalobu v časti výroku priznania finančného zadostučinenia. z dôvodu, že žalobkyňa bola ako spotrebiteľ, ktorý sa domáha ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu od súdnych poplatkov oslobodená. Súdny poplatok predstavuje podľa pol. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov 6% zo sumy 1407,67 eur, t.j. sumu 84 eur, na zaplatenie ktorej súd zaviazal žalovaného ako neúspešnú stranu sporu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).